

STS de 25 d'abril del 2023, recurs 702/2022

Concepte de plaça de naturalesa estructural als efectes dels processos selectius d'estabilització en el cas de municipis declarats eximits de sostenir el lloc de secretaria intervenció (accés al text de la sentència)

Un **secretari interventor interí d'un petit municipi va recórrer** contra *Real Decreto 408/2022, de 24 de mayo, por el que se aprueba la oferta de empleo público para la estabilización de empleo temporal en la Administración General del Estado correspondiente a la Ley 20/2021, en no haver-se incorporat la seva plaça a l'oferta, sol·licitant-ne la inclusió.*

Amb caràcter previ, en els treballs d'elaboració d'aquest Reial decret, l'Administració de l'Estat va requerir la comunitat autònoma que identifiqués i certifiqués quines places reservades a funcionaris d'administració local amb habilitació nacional (FHN) estaven ocupades per interins, al que va contestar que **la plaça de l'ajuntament en qüestió complia allò previst a l'art. 2 i DDAA 6a i 8a de la Ley 20/2021**. Tot i això, **l'Administració de l'Estat no la va incloure** a l'oferta pública perquè l'ajuntament estava eximit de l'obligació de sostenir el lloc.

El TS conclou que les places de secretari interventor d'ajuntaments eximits de sostenir-les no són de naturalesa estructural i, per tant, no poden ser objecte d'estabilització.

Argumenta que **el règim d'exempció parteix que la funció de secretari-interventor és necessària** i el lloc en què s'exerceix està reservat a FHN. **Ara bé, s'eximeix un ajuntament de crear o mantenir aquest lloc si suposa un cost que excedeix de les seves possibilitats**, el que normativament es presumeix en localitats de menys de 500 habitants i amb un pressupost inferior a 200.000 euros.

El que origina que un ajuntament sigui eximit és que amb caràcter previ no va ser possible exercir la funció mitjançant agrupació. Però les funcions continuen sent necessàries, i **la normativa preveu que s'exerceixen aleshores pels serveis d'assistència** dependents de Diputacions Provincials, Cabildos, Consells Insulars o ens supramunicipals, **o pel sistema d'acumulació** mitjançant un FHN destinat a un altre municipi (arts. 10, 16 i 50 del *Real Decreto 128/2018*).

Així mateix, la normativa d'estabilització de l'ocupació temporal parteix de l'Acord Marc de la CES, la UNICE i el CEEP sobre el treball de durada determinada, aplicat per la *Directiva 1999/70/CE*, que té per objectiu evitar els abusos derivats de la utilització de successius contractes o relacions laborals de durada determinada. **Aquest abús s'ha identificat en la funció pública amb aquelles places que s'han de cobrir de manera ordinària per funcionaris de carrera -per això són estructurals- però es mantenen vacants i servides indefinidament per interins**; d'aquí prové el concepte de "vacant estructural".

D'altra banda, **en les orientacions aprovades per la Secretaría d'Estado de Función Pública** s'entén per "plaça de naturalesa estructural" aquella en què s'exerceixen "... funcions recurrents que s'integren en l'activitat ordinària i del funcionament normal de la Administració que es tracti...". **Aquest concepte coincideix**

amb les places de secretari-interventor, doncs s'hi exerceixen funcions no ocasionals sinó permanents.

Per tant, **s'ha de negar la naturalesa estructural del lloc de secretari interventor en un ajuntament eximit de la seva provisió, ja que l'exempció implica, per lògica, que en aquest ajuntament no hi ha una plaça que hagi de ser coberta per funcionari de carrera.**

El panorama de l'ajuntament a què fa referència aquest supòsit és anòmal. Ara bé, és aliè al procés d'estabilització que aquesta entitat local convoqués la plaça el 1999 i que mantingui o hagi mantingut el cost d'una plaça de secretari-interventor malgrat l'exempció.

I si el que planteja el demandant com a qüestió de fet és que l'exempció s'ha extingit després del seu nomenament com a interí, la realitat és que aquesta exempció es manté. A aquests efectes, **des del principi de facilitat probatòria, el demandant hauria d'haver assumit la càrrega de provar una extinció que passa, a més, pels requeriments procedimentals i formals de l'art. 10.4 del *Real Decreto 128/2018***; i seguint la seva lògica **no s'entén que**, malgrat la condició d'assessor legal del municipi, **en tots aquests anys no hagi plantejat a l'ajuntament que instés la renúncia formal a l'exempció.**